

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та
економічний напрями*

**18-19 квітня 2012 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали V Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями. –
Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 244 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна – кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №8 від 30.03.2012 р.)

передано до бібліотеки гімназії [2, с.155, 171, 248]. Згодом бібліотека Волинського ліцею перейшла до Київського університету св. Володимира. Її фонд практично залишався без змін у стінах ліцею та Київського університету [9].

Отже, створюючи у своїх маєтках багаточисельні книгозбірні, оснащені різноманітними колекціями витворів мистецтва, польські магнати Правобережної України кінця XVIII – початку XIX ст. формували належне культурне середовище краю.

Список використаних джерел

1. Будзар М.М. Приватні бібліотеки у культурній спадщині панської садиби в Україні XVIII – початку XX століть [Текст] / М.М. Будзар // Література та культура Полісся : Збірник наукових праць / Ніжинський держ. ун-т ім. М. Гоголя. – 2010. – Вип. 60 : Регіональні та загальноукраїнські історико-культурні процеси у сучасному дослідницькому вимірі. – С.195-203
2. Булатова С.О. Книжкове зібрання роду польських магнатів Яблоновських у фондах Національної бібліотеки ім. В.І. Вернадського / С.О. Булатова. – К. : Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського, 2006. – 334 с.
3. Іваннікова М.К. Наукове дослідження історичних книжкових колекцій та зібрань в Національній бібліотеці України імені В.І. Вернадського: історико-книгознавчі засади, завдання та перспективи / М.К. Іваннікова // С.431-437.
4. Ісаєвич Ярослав. Українське книговидання: витоки, розвиток, проблеми / Ярослав Ісаєвич. – Львів: Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2002. – 520 с.
5. Михайлишин О.Л. Палацово-паркові ансамблі Волині 2-ї половини XVIII – XIX століть / О.Л. Михайлишин. – Київ: Б.и., 2000. – 236 с.
6. Нагірняк Зоряна «...Ви слава моя щонайбільша» / Зоряна Нагірняк // «Народна армія». – № 180 (4788) П'ятниця, 30 вересня 2011 року.
7. Пономарьова Т. Любомирські – будівники культури Рівненського краю / Тетяна Пономарьова, Тетяна Смирнова, Наталія Шолудько // Нова педагогічна думка. – Рівне, 2000. – № 3-4. – С.134-138.
8. Разумовская М. Библиотека учёного и библиотека романиста в XVIII веке / М. Разумовская // Альманах библиофила. Выпуск 9 / Под. ред. Е.М. Осетрова. – Москва: Книга, 1980. – С.206-222.
9. Римарович І.О. Родові книгозбірні Правобережної України XVIII ст. у фондах Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського: історія та бібліографічна реконструкція : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : спец. 07.00.08 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / І.О. Римарович ; Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. – К., 2001. – 17 с. – Бібліогр.: с.14-15.
10. Ціборовська-Римарович І.О. Реконструкція історії та фондів родових бібліотек: теоретичні та практичні аспекти проблеми / І.О. Ціборовська-Римарович // Матеріали міжнародної наукової конференції «Історичні колекції у книгозбірнях: проблеми збереження, вивчення, реконструкції». – О.: «Астропринт», 2004. – С. 165-174.
11. Ціборовська-Римарович І.О. Родові бібліотеки Правобережної України XVIII століття (Вишневецьких-Мнішеків, Потоцьких, Мікошевських): історична доля та сучасний стан / Ірина Олегівна Ціборовська-Римарович ; О.С. Онищенко (наук. ред.). – К. : НБУВ, 2006. – 396 с.
12. Яноші В. Згадав поет про нього теплими словами (Шевченко і Чацький) / Василь Яноші // Над Іквою рікою ... : Літерат.-мистец. краєзн. альманах. - Дубно, 2007. - С.133-136.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ (1921–1939 РР.)

Переходько Н.М., здобувач

**Доброчинська В.А., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Витоки міжнародної громадської гуманітарної організації – Червоний Хрест сягають другої половини XIX століття. Одним із ініціаторів створення товариства став швейцарський підприємець і письменник – Анрі Дюнан, який 24 червня 1859 р. був свідком кровопролитної битви італійсько-французької і австрійської армій поблизу містечка Сольферіно на півдні Італії. Наслідки битви вразили А. Дюнана, адже в арміях двох сторін були відчутні людські жертви, але крім цього, на полі бою залишилися помирати тисячі поранених. Він звернувся за допомогою до небайдужих місцевих мешканців, завдяки яким вдалося врятувати життя сотням воїнів [3].

У 1862 р. Анрі Дюнан написав книгу «Спогади про битву при Сольферіно», а наступного року виступив із доповіддю на засіданні Женевського Товариства громадської користі, яке прийняло рішення про скликання у Женеві міжнародної конференції, щодо розв'язання питання – надання допомоги пораненим під час військових конфліктів [1, с. 26]. У 1863 р. був створений «Міжнародний комітет допомоги пораненим», а 9 лютого 1863 р. вважається днем створення міжнародної організації Червоного Хреста. У 1864 р. Женевська конвенція юридично затвердила низку організаційних питань щодо роботи товариства. Розпізнавальним знаком стала емблема – червоний хрест на білому полі, тобто зворотне розташування кольорів прапора Швейцарії, на честь зародження руху в цій країні. Затвердили емблему – 22 серпня 1864 р. [3].

У 1876 р. організація отримала нову назву – «Міжнародний комітет Червоного Хреста». День народження А. Дюнана – 8 травня – відзначається, як Всесвітній день Червоного Хреста.

В Російській імперії організація Червоного Хреста виникла з ініціативи царських фрейлін і придворних лікарів, які розробили статут товариства опіки над пораненими і хворими воїнами. Цей документ, цар затвердив 3 травня 1867 р., і тому ця дата стала днем створення національної організації Червоного Хреста. На Волині товариство створили у 1897 р. з ініціативи волинського губернатора – Федора Трепова [1, с. 27–28].

Український Червоний Хрест заснований в Українській Народній Республіці 18 квітня 1918 р. Національну організацію створено за ініціативою Всеукраїнського з'їзду лікарів у Києві на базі існуючих місцевих товариств Російського Червоного Хреста.

До першочергових завдань належали: допомога біженцям та військовополоненим, турбота про інвалідів та дітей-сиріт, боротьба з голодом та епідеміями, організація лазаретів, шпиталів та харчувальних пунктів. Червоний Хрест на Волині польові шпитали у Сарнах, Рівному та Радивиліві. Одним із найважливіших завдань була реєвакація військовополонених усіх армій, що воювали на Україні [2].

Після польсько-української війни 1918–1919 рр. та радянсько-польської війни 1920 р. на території Західної України був встановлений польський окупаційний режим. Із вересня 1920 р. Західна Волинь підлягала Цивільному управлінню східних земель Польщі, а з березня 1921 р. в адміністративно-територіальному відношенні стала Волинським воєводством.

У квітні 1919 р. Польські кола російських земель ініціювали створення на Волині Польського Червоного Хреста під назвою «Південно-Східний округ Польського Товариства Червоного Хреста». За участю урядового комісара затвердили керівний склад товариства: голова – Станіслав Хорват, заступники – Олександр Добровольський і Целестина Гутовська, скарбник – Юліан Крачкевич, секретар – Мирослав Савицький.

Головний осередок Червоного Хреста знаходився у столиці Польщі – Варшаві, звідки й координували роботу товариства на місцях. Товариство за енергійної підтримки санітарного лікаря – Зигмунта Жубра, а згодом заступника – Леона Третьяка залучало до громадської праці нових членів та створювали гуманітарно-санітарні інституції у краї. У результаті проведеної роботи в Луцьку відкрили польовий шпиталь, Дубні – епідеміологічний, а в 1920 р. російський шпиталь у Рівному, створений для цивільного населення реорганізували у військово-медичний заклад для стаціонарного лікування хворих і поранених.

У цьому ж році виникли відділи Червоного Хреста в Ковелі, Кременці, Олиці та Острозі, а загальна їх кількість зросла до восьми осередків. У цих містах були створені амбулаторії, заклади для дітей і продовольчі пункти. Отож, робота товариства до 1920 р. була зосереджена на вирішенні низки питань, пов'язаних із воєнними подіями та їх наслідками [4, с. 6–7].

У 1921 р. головний осередок товариства перенесли до Луцька. Керував його роботою Леон Третьяк, який разом із новопризначеним в 1920 р. головним санітарним лікарем – Людвіком Радванським почав організаційну роботу щодо відкриття відділів та інституцій Червоного Хреста в Дубні, Горохові, Ковелі, Любомлі, Луцьку, Острозі, Рівному та Здолбунові. Таким чином, у найбільших волинських містах розгортався червонохресний рух. Зусиллями керівництва було відкрито військовий хірургічний шпиталь, який утримувався у взірцевому стані. А шпиталь у Рівному, навпаки, переобладнали під хірургічно-акушерський для потреб цивільного населення. Крім цього створили нові амбулаторії у Горохові, Любомлі та Здолбунові. Разом із тим, важливим завданням стало проведення репатріаційних акцій, які фінансував головний заклад Червоного Хреста. За підтримки осередків було створено табір для біженців на 100 осіб у Рівному та окружний склад у Луцьку, який переймався вирішенням питань репатріантів. Така робота тривала до 1923 р.

Із 1924 р. відділ отримав назву – «Волинський відділ Польського Червоного Хреста». На цей період у Волинському воєводстві функціонувало десять осередків товариства. Найактивнішою діяльністю вирізнявся відділ у Луцьку, роботу якого координував Є. Зволінський, який сприяв відкритті стоматологічної амбулаторії, проведенні пропагандистських акцій, розвитку товариства та долучення до його лав нових членів. Дубенський відділ під керівництвом Вінцента Прокоповича створив стоматологічний пункт. Горохівський відділ організував роботу медичних пунктів, Ковельський купив два санітарні вози, а відділи в Любомлі, Володимирі та Здолбунові створили амбулаторії. Товариство у Рівному придбало три санітарні вози, а у Володимирі – два вози.

Діяльність Волинського Червоного Хреста, станом на 1925 р., дещо послаблюється. Це пояснюється зменшенням суспільної самовідданої праці, браком добровільних надходжень коштів та іншими причинами на місцях.

Зважаючи на ці обставини у 1929 р. діяли відділи лише у Луцьку, Рівному, Ковелі, Дубні та Любомлі, а баланс товариства складав лише 39495 злотих. Упродовж зазначеного періоду було проведено лише три навчальні курси сестер швидкої медичної допомоги та один курс для членів рятувальних дружин. Кількість членів товариства становила 1448 осіб, а наступного 1930 р. складала лише 15 осіб. З головного осередку – Варшави надходили мізерні кошти, яких заледве вистачило на забезпечення двох медичних перев'язочних пунктів, поповнення кінного транспорту в Рівному та купівлю санітарного автомобіля в Дубно. Таким чином, це призвело до занепаду роботи Червоного Хреста [4, с. 8].

Переломним став 1932 р., адже в цей час було проведено реорганізацію Польського Червоного Хреста, а при окружних відділах створено нову посаду – інспектор окружних відділів. У червні цього ж року таку посаду на Волині обійняв – Є. Хробак. На Волині почався новий етап діяльності товариства. Упродовж декількох місяців на Волині діяло 11 відділів товариства – Рівному, Луцьку, Кременці, Здолбунові, Володимирі, Сарнах, Ковелі, Любомлі, Костополи, Дубно, Горохові. Таким чином, у результаті реорганізаційних змін, у кожному повітовому центрі створили відділ товариства. Крім повітових осередків виник 31 окружний ґурток, а загальна кількість членів товариства складала 2816 осіб. Покращилася і робота з підготовки кадрів, результатом чого стало проведення: чотирьох курсів для лікарів, трьох курсів медичних сестер, 35 курсів для членів рятувальних дружин і 11 курсів для підготовки шпитального персоналу. Баланс товариства збільшився до 88995 злотих. Однак, незважаючи на певне покращення роботи, товариство переживало не найкращі часи [4, с. 9].

Найвищий розвиток товариства на 1935 р. Кількість членів товариства, порівняно з попереднім роком збільшилася на 40,8 % та покращилася матеріальна база. Разом із тим, до територіального округу Волинського Червоного Хреста приєднання Камінь-Каширський відділ. Цього ж року і оновився керівний склад товариства. Головою волинського відділу Польського Червоного Хреста став лікар Володимир Липинський (рідний брат відомого політичного та громадського діяча – Вячеслава Липинського), заступниками – Станіслав Стахурський і Генрик Красинський, а начальником санітарної служби – В. Габіх.

У 1937 р. волинський округ Червоного Хреста діяв у 11 повітах Волинського і одному повіті Поліського воєводств. Загальна кількість членів становила 14881 особу [4, с. 15–16].

Таким чином, у міжвоєнний період на території Волинського воєводства діяло громадське гуманітарне товариство – Червоний Хрест, яке надавало медичну допомогу цивільному населенню у мирний час. Зусиллями небайдужих членів товариства, які надавали благодійну допомогу та за підтримки головного відділу у Варшаві відкривалися амбулаторії, медичні пункти, покращувалася матеріальна база, проводилися курси з підготовки молодшого медичного персоналу. Товариство Червоного Хреста не перервало тяглість гуманітарної місії із часу його виникнення на Західній Волині.

Список використаних джерел

1. Вітренко В. Комітет російської організації Червоного Хреста в місті Новоград-Волинському в однойменному повіті на початку ХХ століття / В. Вітренко // Наукові Записки. Випуск ІХ. Ч.2. – Рівне, 2011. – С. 26–33.
2. Ганіткевич Я. До історії Українського Червоного Хреста та медичної служби УПА. Режим доступу: <http://ntsh.org/node/82>

3. Історія створення Міжнародного руху Червоного Хреста. Режим доступу: http://redcross-kr.at.ua/index/istorija_stvorennja_mizhnarodnogo_rukhu_chervonogo_khresta/0-12
4. Polski Czerwone Krzyż na Wołyni. – Łuck. – 1938. – 105 s.

ПОЛЯКОЛОЯЛІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ: ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ІІ РЕЧІ ПОСПОЛІТИЙ

**Постельжук О.П., кандидат історичних наук, старший викладач
Рівненський державний гуманітарний університет**

Поляколоялізм як суспільно-політичне явище, виникло в умовах краху української національної держави. Це час коли українці (як і інші національні меншини) були вимушені інтегруватися у міжвоєнну Польщу як її громадяни. Урахування суспільно-політичних процесів у Другій Речі Посполитій, яка утворилася й розвивалася як національна держава поляків, значною мірою визначило тенденції в її національній політиці. Одним із каталізаторів інтеграції слугували заяви польських високопосадовців, які не соромилися популяризувати переваги такої політичної стратегії: „Україна повинна йти з Польщею, бо в Польщі, завдяки західному її устроєви та мимо всіх утисків, українці розвиваються як політична нація, мають товариства, організації, пресу політичне життя... Нині – стверджували вони – Україна може йти або з Поляками або з Москалями” [8, с. 2].

Діяльність українських угодовських партій – завдання, яке набуває особливої суспільної значущості на тлі тих упереджених оцінок, які десятиліттями озвучувалися вченими радянської доби та певної упередженості в оцінці діяльності опортуністів вітчизняними вченими перших років після здобуття Україною незалежності, що зумовлювалося високим рівнем їх патріотизму.

Український народний союз (УНС), як діючий суб'єкт польсько-української політики, постав на першому селянському конгресі в Станіславі (Івано-Франківськ), що відбувся 30 січня 1926 р. [11, арк. 5]. Його утворення – результат об'єднання двох проурядових сил: Української народної партії, яка з 1924 р. функціонувала на Покутті, та Української партії хліборобів [2, с. 352]. На чолі партії стояв українець/полонофіл С. Данилович, речник ідеї польсько-українського порозуміння та співпраці [4, с. 35].

Аналіз програми новоутвореної структури засвідчує такі постулати й пріоритети УНС: визнання влади Польщі над західноукраїнськими землями та запровадження їх територіальної автономії. Відтак союз виступав за посилення ролі органів місцевого самоврядування в різних сферах суспільного життя.

Сповідувані УНС цілі – домагання української школи, проведення справедливої аграрної реформи, підтримка сільськогосподарського виробника [20, с. 3; 12, с. 3] – свідчать, що вони співпадали з вимогами низки інших українських угодовських сил. Натомість специфікою постулатів УНС можна вважати те, що він здебільшого відстоював інтереси заможних селян й сільських підприємців, котрі вимагали розвитку господарського ринку в ІІ Речі Посполитій [2, с. 352].

Слід принагідно зазначити, що одна з визначальних цілей українських опортуністів у міжвоєнній Польщі – налагодження конструктивних взаємин з владою – зумовлювала їхню реакцію на найбільш знакові проблеми тодішнього суспільно-політичного життя. Торуювання курсу на порозуміння з поляками спонукало угодовців підтримати федералістську програму Ю. Пілсудського.

Загалом практично всі угодовські партії схвально оцінили зміни, що були започатковані пілсудчиками. Вони вірили в задекларовані ними гасла, сподівалися на здійснення ревізії тієї стратегічної лінії в національному питанні, яка реалізовувалася ендеками. Тривалий час магнітом, який притягував лояльних до Польщі українців, був безпосередньо сам Ю. Пілсудський, що призвело до підтримки окремими угодовськими партіями його федералістської програми. Такі настрої, припускаємо, сподівувала й незначна частина тих українців, які проживали в діаспорі: в грудні 1933 р. польська поліція констатувала функціонування УНС у Парижі [10, арк. 2].

Прикметною ознакою їхньої позиції стало й домагання запровадження територіальної автономії західноукраїнських земель. Констатуючи цей факт, зауважимо: ця вимога визначала межу політичного „радикалізму” угодовців і найчастіше, як у випадку з УНС, поєднувалася з домаганнями стосовно запровадження освіти українців рідною мовою й справедливої аграрної реформи [20, с. 3].

Остання в інтерпретації речників УНС, як, зрозуміло, й українських національних партій зокрема, означала проведення перетворень на селі в такий спосіб, що сприяв би набуттю українським селянином землі [20, с. 3; 12, с. 3]. Тим часом протекціонізм полякам у аграрних перетвореннях на західноукраїнських землях, який серед сучасних українських дослідників наймасштабніше проаналізований В. Смолеєм [18, 58–61], став вагомим компонентом критики економічної політики міжвоєнної Польщі угодовцями.

За таких суспільно-політичних реалій угодовці докоряли владі за бездіяльність чи реалізацію аграрних перетворень на користь поляків. Вони намагалися добитися від влади поступок для українських кооперативів і захисту економічних організацій. Платформою для конструктивної співпраці мала слугувати лояльність українських селян до держави. Таку критику економічної політики Польщі конформістами намагалися використати найбільш політично прозорливі з поляків: оскільки риторика такого стибу не загрожувала державному суверенітету й стосувалася виробництва та соціальних проблем, то могла, враховуючи її конструктивізм, слугувати передумовою для польсько-української співпраці [9, арк. 44].

Саме така формула компромісу властива УНС, зрештою, як і багатьом іншим українським угодовським партіям та організаціям. Українська школа в ідеології першого – один з важливих компонентів тієї тріади, яку обстоювали члени цієї партії: аграрна реформа, захист сільськогосподарського виробника та українська національна школа [20, с. 3].

Промовиста в цьому контексті стратегія й тактика УНС, яка чітко простежується з луцького з'їзду прихильників „Народного вісника” – пресового органу інституцій, на якому були присутні В. Сегейда – віцебургмістр міста Здолбунів, воевода Мех та ін. На думку членів УНС, відмова від співпраці з поляками більше зашкодить національним інтересам українців, ніж титульній нації Польщі: адже представники останньої мали домінуючу більшість у національних зборах [13, с. 2].

Подєкуди члени УНС демонстрували політичну наївність вважаючи, що саме польські послы, які обиралися на Волині, мали стати головними лобістами національних інтересів українства у національних зборах. Саме поляки, на їхню думку, краще могли впливати на рішення польського уряду та парламенту. Розуміння цього прикрого для українства факту спонукало до пошуку союзників з числа інших націй.

Яскравим прикладом може слугувати стаття в газеті „Українська Громада”, яка з цього приводу писала: „коли

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий природодослідник**

Балтаг Н.В., Присяжнюк М.М. ЗАСТОСУВАННЯ ОДНОГО НЕСТАЦІОНАРНОГО ВАРІАНТУ НАБЛИЖЕНОГО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ОПЕРАТОРНИХ РІВНЯНЬ.....	3
Біла Н.В., Стеганцева П.Г. ПОВЕРХНІ ПСЕВДОВЕКЛІДОВОГО ПРОСТОРУ З ІЗОГОНАЛЬНИМИ НАПІВНОРМАЛЯМИ	4
Гнатюк М.О., Петрівський Я.Б. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ МАГНІТНИХ СИСТЕМ ІЗ ЗАДАНИМИ ХАРАКТЕРИСТИКАМИ	6
Журавльова Т.А., Воловик Г.П. ХАРАКТЕРИСТИКА ЛІТОРАЛЬНОГО ЗООБЕНТОСУ РІЧКИ УСТЯ	8
Іваницька В.О., Петрівський Я.Б. ГАММА-ФУНКЦІЯ ЕЙЛЕРА, ЇЇ ВЛАСТИВОСТІ ТА АСИМПТОТИЧНЕ ЗОБРАЖЕННЯ.....	9
Ігнатюк А.В., Воловик Г.П. ВИДОВЕ РІЗНОМАНІТТЯ ЛІТОРАЛЬНОГО ФІТОПЛАНКТОНУ РІЧКИ УСТЯ	10
Козлюк В.В., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ПОШИРЕННЯ ПЛОСКИХ ХВИЛЬ ПОЛЯРИЗАЦІЇ У БАГАТОШАРОВИХ ДІЕЛЕКТРИЧНИХ СИСТЕМАХ.....	12
Козодой О.П., Петрівський Я.Б. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРІЇ СИНГУЛЯРНИХ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАДАЧ МАТЕМАТИЧНОЇ ФІЗИКИ, ЩО Є МАТЕМАТИЧНИМИ МОДЕЛЯМИ ЯВИЩ ПРИРОДОЗНАВСТВА.....	14
Кравчук М.В., Петрівський Я.Б. ФУНКЦІОНАЛЬНЕ РІВНЯННЯ ГАУССА ТА ЙОГО РОЗВ'ЯЗОК.....	16
Крайчук С.О. МОДЕЛЮВАННЯ ВИБУХУ ЦИЛІНДРИЧНОГО ЗАРЯДУ В ҐРУНТАХ	17
Ляшук Т.Г., Колупасв Б.С. ГРАНИЧНІ ЯВИЩА В НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМАХ ТИПУ ПВХ+Cu	19
Максимчук В.С., Коваль В.В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧ ЕКОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ЗА ДОПОМОГОЮ РІВНЯНЬ В КУРСІ АЛГЕБРИ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	20
Малайчук Н.В., Петрівський Я.Б. АНАЛІЗ КОЛИВНИХ ПРОЦЕСІВ WAVELET ТА ФУР'Є ПЕРЕТВОРЕННЯМИ ...	22
Мельник О.О., Сяська І.О. БІОЕКОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ РОЗВИТКУ НОВОУТВОРЕНЬ РЕПРОДУКТИВНОЇ СИСТЕМИ ЖІНОК НА ТЕРИТОРІЇ САРНЕНЩИНИ	24
Миرونюк І.В., Петрівський Я.Б. МЕТОД ФАКТОРИЗАЦІЇ РОЗВ'ЯЗКУ ІНТЕГРАЛЬНИХ РІВНЯНЬ	25
Невдах Л.В., Гусаковська Т.М. ВЕРТИКАЛЬНИЙ РОЗПОДІЛ ЕНТОМОФАУНИ СТАРИЦЬ РІЧКИ ГОРИНЬ ГОЩАНСЬКОГО РАЙОНУ	25
Парфенюк Н.С., Мороз І.П. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ У СОЦІАЛЬНИХ СИСТЕМАХ.....	26
Поліщук Т.П., Панченко М.С. ВПЛИВ ЕЛЕКТРИЧНИХ ПОЛІВ НА ВЛАСТИВОСТІ ВОДИ І ВОЛОГИХ ТІЛ.....	29
Сяський В.А. КОНТАКТНА ВЗАЄМОДІЯ ПРУЖНОГО КРУГЛОГО ДИСКА ІЗ СИСТЕМОЮ ЖОРСТКИХ ШТАМПІВ З КУТОВИМИ ТОЧКАМИ ПРИ НАЯВНОСТІ СИЛ ТЕРТЯ	31
Трофимчук Ю.В., Трохимчик І.М. МЕДИКО-БІОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ РАЦІОНУ ХАРЧУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ РОКИТНІВСЬКОГО РАЙОНУ.....	33
Тюха А.Г., Денисенко В.М. THE NUTRITION OF STUDENTS. THE REASONS FOR BEING HEALTHY	35
Харитонюк В.В., Бордюк М.А. ПАРАМЕТРИ ГРІОНАЙЗЕНА І КОЕФІЦІЄНТ ПУАССОНА МЕЖОВИХ І ПЕРЕХІДНИХ ШАРІВ ГЕТЕРОГЕННИХ ПОЛІМЕРНИХ СИСТЕМ.....	36
Чміль В.М., Бордюк М.А. ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ МІЖМОЛЕКУЛЯРНИХ ПОТЕНЦІАЛІВ ВЗАЄМОДІЇ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ МАКРОМОЛЕКУЛ ЛІНІЙНИХ АМОРФНИХ ПОЛІМЕРІВ	37
Шокот О.В., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ВОСЬМОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	38

Молодий програміст

Бойко К.В. ДИНАМІКА ЛОГІСТИЧНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ	40
Вегера О.В. РОЗРОБКА САЙТУ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ»	41
Гапонюк Р.Ю. РОЗРОБКА САЙТУ СТУДЕНТСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА РДГУ	42
Жданкін А.Г. ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРИ РОЗРОБЦІ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ IPHONE, IPAD	43
Зараї М.С., Шахрайчук М.І. НАЛАГОДЖЕННЯ, ТЕСТУВАННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ АІС «ДЕКАНАТ»	44
Кацубо А.В., Шахрайчук М.І., Вороницька В.М. АВТОМАТИЗОВАНА ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА «ДЕКАНАТ».....	44
Кирик Т.А. ДО ПИТАННЯ РОЗРОБКИ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	46

Кіндрат П.В. КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МАТЕМАТИЧНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	47
Кулінець К.О., Батишкіна Ю.В. РОЗРОБКА FLASH-САЙТУ BELLYDANCE КЛУБУ	48
Мельничук О.Л., Батишкіна Ю.В. ЕЛЕКТРОННИЙ НАВЧАЛЬНИЙ КУРС “WEB-ТЕХНОЛОГІЇ”.....	50
Назарчук О.О., Шліхта Г.О. СТВОРЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ГОТЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ	51
Петренко С.В., Шахрайчук М.І. ТЕХНОЛОГІЯ РОБОТИ АІС “НАВЧАЛЬНИЙ ВІДДІЛ”	52
Сабадишин Р.О., Чижин Б.З., Маркович О.В. ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ ПРИ ВИЛАДАННІ ХІРУРГІЇ	54
Семенович Т.Г., Бабич С.М. МОДЕРНІЗАЦІЯ WEB-САЙТУ ГІМНАЗІЇ	55
Слободенюк А.Є., Вороницька В.М. РОЗРОБКА СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ ПО СКБД SASHE	56
Твердохліб І.А., Івашенко А.А. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЛОГІЧНИХ ЗАДАЧ МОВОЮ ЛОГІЧНОГО ПРОГРАМУВАННЯ ПРОЛОГ	57
Чаговец Н.А., Гордиенко С.Н. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРОГРАММНОГО КОМПЛЕКСА ДЛЯ УПРАВЛЕНИЯ ТРАНСПОРТНЫМИ ПОТОКАМИ И ОРГАНИЗАЦИИ ДОРОЖНОГО ДВИЖЕНИЯ	60
Шахрайчук М.І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ	62

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Молодий історик

Андріяка Г.О. РОЛЬ ЛІКАРІВ У БОРОТБІ З ЕПІДЕМІЯМИ У ЗЕМСТВАХ КИЇВСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ 1904-1914 РР.	65
Балас Ю.В., Сєвєрова О.В. ВЕЛИКЕ КНЯЗІВСТВО ФІНЛЯНДСЬКЕ У ДЕРЖАВНОМУ МЕХАНІЗМІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ (60-ТІ – ПОЧ. 80-Х РР. ХІХ СТ.).....	66
Варжель Н.А., Сєвєрова О.В. ДЕФІНІЦІЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ ТА ЇХ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ В РОСІЇ СЕР. ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ. .	68
Горбова Ю.В., Десятничук І.О. ЗЕМСЬКИЙ СОБОР ЯК СКЛАДОВА ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ МОСКОВСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ХVІ – ХVІІ СТ.	70
Zaichenko A.S., Royenko L.V. THE ROLE OF YOUTH IN THE POLITICAL PROCESSES IN UKRAINE AND WORLDWIDE	71
Каплюк О.В. ЧЕСЬКИЙ ТА СЛОВАЦЬКИЙ ЛЕГІОН У СКЛАДІ ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО	72
Кузьмин Р.Я., Колесник В.Ф. ФОРМУВАННЯ БІЛЬШОВИЦЬКИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ НА ТЕРИТОРІЇ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ У 1917-1918 РР.	74
Лялина А.И. АНЕКДОТ – НЕФОРМАЛЬНОЕ СРЕДСТВО ПОЛИТИЧЕСКОЙ КОММУНИКАЦИИ	75
Лялина А.И. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ІНФОРМАЦІОННА ПΟΛΙΤΙΚΑ СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ.....	76
Михальчук Р.Ю. РАДЯНСЬКІ ЄВРЕЇ – ЖЕРТВИ НАЦИСТСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ	77
Новальська Т.В. ПРИВАТНІ БІБЛІОТЕКИ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ ОСТАННЬОЇ ТРЕТИНИ ХVІІІ – СЕРЕДИНИ ХІХ СТОЛІТТЯ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА КУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА КРАЮ.....	79
Переходько Н.М., Добровичська В.А. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ (1921–1939 РР.).....	80
Постельжук О.П. ПОЛЯКОЛЯЛІЗМ ЯК СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ: ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В П РЕЧІ ПОСПΟΛΙΤΙΪ	82
Соловей П.В., Сєвєрова О.В. ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ І КРАХ РЕЖИМУ НАДЖИБУЛИ В АФГАНІСТАНІ.	84
Степанавичене Л. НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ РЕАЛИЗАЦИИ НОРМ ЗАЛОГОВОГО ПРАВА (В ПЕРВЫЕ ГОДЫ ДЕЙСТВИЯ ВТОРОГО ЛИТОВСКОГО СТАТУТА)	85

Молодий філолог

CĂLĂRAȘ A. CONNOTATION IN TRANSLATING ENGLISH TENSES INTO ROMANIAN.....	90
CĂLĂRAȘ A. ON DIFFERENCES AND SIMILARITIES OF IDIOMS IN THE ENGLISH, ROMANIAN AND RUSSIAN LANGUAGES	91
Ceh O., Alexanchin L. METAPHORICAL TERMS IN ECONOMICAL TEXTS AND THEIR TRANSLATION.....	93
Mascaliuc V., Proftiuc E. ETYMOLOGICAL ANALYSIS OF THE TRANSITIVE AND INTRANSITIVE VERBS OF DICERE IN ENGLISH.....	95
Stanțieru O., Varzari E. ON REQUESTS AND CULTURE: POLITENESS IN ENGLISH AND RUSSIAN	97
Taulean M. THE WAYS OF FORMATION OF CROSS-CULTURAL COMPETENCE OF FUTURE ECONOMY SPECIALISTS BY MEANS OF BUSINESS ENGLISH	99

Varzari E. ON OPPRESSIVE LANGUAGE	100
Біла Н.В., Січкач О.М. ХУДОЖНЄ ОСМИСЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЇ ЗЛОЧИНУ В ДЕТЕКТИВНИХ РОМАНАХ І.РОЗДОБУДЬКО ТА А.КОКОТЮХИ.....	102
Герашенко Ю.В., Проценко О.А. СТИЛЬОВІ ДОМІНАНТИ РОМАНУ М. МАТІОС «СОЛОДКА ДАРУСЯ».....	103
Герус І.В., Воробйова Л.М. ХУДОЖНІЙ СВІТ І ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ АЙРІС МЕРДОК	105
Долгов В.Г., Ігнатенко Д.А. ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЛЕКСИКО-ПОНЯТТЄВОГО ЗМІСТУ КОНЦЕПТУ <i>ЮРОДИВИЙ</i> В РОСІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	107
Захарчук О.Г., Воробйова Л.М. ПОЕТИКА НАЗВИ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ (НА МАТЕРІАЛІ ЛІРИКИ ДЖОРДЖА ГОРДОНА БАЙРОНА).....	109
Івашкевич Е.Е., Михальчук Н.О. THE PROCEDURES OF STYLISTIC ANALYSIS OF THE TEXTS	111
Мороз Л., Мороз Л.В. КОННІ-КЕТЧЕРІВСЬКИЙ ПАМФЛЕТ - ЯК НОВИЙ ТИП ХУДОЖНЬОГО ОСВОЄННЯ ДІЙСНОСТІ	113
Процюк В., Процюк Е. КОНЦЕПТ КАК ОБЪЕКТ ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ИССЛЕДОВАНИЯ.....	114
Романишина Н.В. ІСТОТНІ МОМЕНТИ ГЕНОЛОГІЧНОЇ СТРУКТУРИ ПРОЗОВОЇ МІНІАТЮРИ «КРАЙНЕБО» ГРИГОРА ТЮТЮННИКА	116
Романюк О.В., Бігунова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ВАРІАТИВНОСТІ АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	119
Чолану Л.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРШОГО ЕТАПУ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК РІДНОЇ В МОЛДОВІ	120

Молодий мистецтвознавець

Авдєєва К.В., Морозова Т.П. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ ПРОСТОРИ	124
Белаш К.В., Морозова Т.П. КІНОФЕСТИВАЛЬ „МОЛОДІСТЬ” В ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ ...	127
Бенещук Р.О., Савчин Л.М. РОЛЬ МУЗИЧНИХ ІГР У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ (на прикладі діяльності танцювального колективу)	129
Глушук О.Г. КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ СЕРЕДОВИЩЕ МІСТ НА ВОЛИНІ У КІНЦІ ХІХ- ПОЧАТКУ ХХ СТ.	130
Даюк Ж.Ю. ЗМІСТ ТА ФОРМИ КУЛЬТУРНО-ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАТОРІВ КРЕМЕНЕЦЬКОГО ЛЩЕЮ поч. ХІХ ст. ТА ЙОГО ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ	132
Димченко С.С. ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОГО АПАРАТУ МУЗИКАНТА-ІНСТРУМЕНТАЛІСТА.....	134
Довмат О.В., Шевчук С.І. ХУДОЖНІ РЕМЕСЛА ВОЛИНІ ТА ПОЛІССЯ ЗА НАУКОВИМИ СТУДІЯМИ ЮЗЕФА ІГНАЦІЯ КРАШЕВСЬКОГО (ДО 200-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ).....	135
Морозова С.В., Міляевич І.В. СТАРОДРУКИ У СУЧАСНОМУ МУЗЕЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ВОЛИНІ.....	136
Поліщук Ю.В., Шевчук С.І. ТРАДИЦІЙНЕ ТА НОВАЦІЙНЕ У ТВОРЧОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ХХІ СТ. (ЗА ТВОРЧИМИ СТУДІЯМИ КАФЕДРИ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА)	139
Тюска В.Б. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У КЛУБНИХ ФОРМАХ ДІЯЛЬНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ РОБОТИ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ «СПАЛАХ» КАФЕДРИ КУЛЬТУРОЛОГІЇ РДГУ)	140
Черніговець О.М. ІГРОВИЙ ФОЛЬКЛОР ВОЛИНІ У ЗАПИСАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ: ІСТОРИЧНІ ПАРАЛЕЛІ	141
Завада К.П., Ужинський М.Ю. ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДІВ ФІКСАЦІЇ ЗВУКОВОГО МАТЕРІАЛУ	142

ЕКОНОМІЧНИЙ НАПРЯМ

Молодий економіст

Avdeeva Y.S., Likarchuk L.I. CURRENT PROBLEMS OF MANAGEMENT	144
Danylets O. Przyczyny i metody przeciwdziałania bezrobocia w Polsce	144
Martynovskiy D.E., Vishnevskaya M.O. ECONOMIC ENGINES	146
Nevmerzhytska A.A., Likarchuk L.I. UKRAINE'S INTEGRATION INTO EU ECONOMIC AND SOCISL ASPECTS	146
Tomusiak O.O., Likarchuk L.I. THE ROLE OF ENVIRONMENTAL MANAGEMENT IN ENTERPRISE MANAGEMENT.....	147
Zvalyuk U.U., Vishnevskaya M.O. ENTERPRISE CONTROLLING	148
Андрєєва А.О. ЗНАЧЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ В ПОСТІНДУСТРІАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ.....	149
Андросюк Л.А., Гуткевич С.О. ЗБАЛАНСОВАНА СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ В УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ НА ПОЛІГРАФІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	150
Тумченко М.В., Varanivska N.L., Troshkina A.V., Гурєєва Т.М. UKRAINE'S ECONOMIC PROSPECTS IMPROVING.....	151
Барбашова Н.В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	151

Безрукова А.О. ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДУ ЕКСПЕРТНИХ ОЦІНОК В СИСТЕМІ МЕТОДІВ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	152
Березюк Т. П. ОСНОВНІ ФАКТОРИ, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРІОРИТЕТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ	153
Берташ Т.Б. ОЦІНКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОПУСКНОЇ ЗДАТНОСТІ ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ.....	155
Билень Л.В. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ	157
Бондарук Ю.О. ПЕРЕВАГИ ТА ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	158
Бровчук Л.В., Борейко В.І. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМ МОНІТОРИНГОМ НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НЕДОЛІКИ	159
Войтович С.А. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	161
Гладун Л.О. ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА – ПЕРСПЕКТИВНА СПЕЦІАЛЬНІСТЬ ДЛЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ	163
Денисюк О.В., Кузякіна М.І. THE STRUCTURE OF AN ENTERPRISE AND FACTORS THAT INFLUENCE IT	165
Денищук П.М., Тимофєєв В.О. ФОРМАЛІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ОБ'ЄКТІВ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНИХ ПАРАМЕТРІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ДЕРЖАВНОМУ ВИЩОМУ НАЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.	166
Димченко Н.С. МИСТЕЦТВО КРИТИКИ, ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ МЕНЕДЖЕРА	168
Завадських Г. М. ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛІСОВОЇ ТА ДЕРЕВОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	170
Комаровець І.П., Хижнякова Н.О. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІ-ГОТЕЛЮ.....	171
Коноваленко Д.В., Кузякіна М.І. PURPOSE OF CREATING ENTERPRISE ASSOCIATION AND FEATURES OF ITS OPERATION.....	173
Либак І.А., Колесник Т.М. РІВЕНЬ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРОРЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЗЕМЕЛЬ (НА ПРИКЛАДІ ДУБЕНСЬКОГО РАЙОНУ, РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	174
Липінська Т.В. ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ ТА СПЛАТИ ЄДИНОГО СОЦІАЛЬНОГО ВНЕСКУ ФІЗИЧНИМИ ОСОБАМИ.....	175
Літвінчук Д.Ф., Димченко Н.С. ЗНАЧЕННЯ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ДЛЯ МЕНЕДЖЕРІВ.....	176
Лукомська О.І. ВПРОВАДЖЕННЯ РЕФЛЕКСИВНОГО ПІДХОДУ В ОСВІТЯНСЬКОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ.....	178
Мулярчук О.В., Кондрацька Н.М. ДИНАМІКА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	180
Нагірна Х.В., Дяченко Л.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ РЕКЛАМНИХ КАМПАНІЙ У ПІДПРИЄМСТВАХ	181
Орлов О.Г. ПОЛІТИКА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	182
Павлюк Н.П. АНАЛІЗ МАРКЕТИНГУ В РИБНИЦТВІ	183
Панюк Т.П. ІНСТИТУТИ РИНКУ ПРАЦІ.....	185
Пиркова К.В., Коваль А.А. НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО БІЗНЕС-ПРОЕКТУВАННЯ ДЛЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ.....	186
Підцерковна Х.В. ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ “УРБАНІЗАЦІЯ”	187
Петрук Л.В. Роль корпоративного управління в умовах трансформації економіки України	189
Плисюк Т.Г., Крайчук О.В. Світові тенденції розвитку інноваційної діяльності	190
Пляшко О.С., Безтелесна Л.І. ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ОЦІНКИ Конкурентоспроможності ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ	191
Познанська О.В., Хижнякова Н.О. УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ НАДАННЯ РЕКЛАМНИХ ПОСЛУГ	192
Поліщук І.О. РОЛЬ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СТАНОВЛЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	194
Прадош О.М., Окорський В.П. ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА РІВНЕНЩИНИ З СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	195
Притула М.Ю. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ВИРОБНИЦТВА БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ	197
Прохорова Д.М., Кондрацька Н.М. СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ РИНКУ ІПОТЕКИ В УКРАЇНІ	199
Романець О.В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВИМІРУ СОЦІАЛЬНОЇ ЗАХИЩЕНОСТІ.....	200
Садула Л.М., Дяченко Л.А. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАУКОВО – ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	201
Степанюк О.І., Дяченко Л.А. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧА У ВИЩІЙ ШКОЛІ ТА МОТИВАЦІЯ СТУДЕНТІВ ДО ПРИДБАННЯ ЯКІСНИХ ЗНАТЬ.....	202
Стрільчук Р.М., Князевич А.О. ВИКОРИСТАННЯ НЕЧІТКОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РОЗРАХУНКУ В ТЕОРІЇ УПРАВЛІННЯ	203
Ступницька Н.І. СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ.....	204

Subbotina N.S., Prohatskaya O.D. JUST-IN-TIME SYSTEM	206
Titikova A.O., Prohatskaya O.D. ASSESSING THE FINANCIAL PERFORMACE OF A COMPANY	207
Томілін О.О. КЛАСТЕРИ – ЯК ОДИН З РІЗНОВИДІВ МІЖГАЛУЗЕВИХ ВІДНОСИН В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ	207
Трало І.М. РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ МІЖРЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ	208
Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	209
Чешихіна В.Р. ДЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ РЕЙТИНГОВИЙ АГЕНТСТВ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ	211
Шендерівська Л.П. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЦТВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	212
Шостак О.О., Кушнір Н.Б. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ЕКОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНОГО ВОДОКОРИСТУВАННЯ	214
Shugaylo A.M., Dovgorol G.O. ACTUAL PROBLEMS OF ECONOMIC THEORY, MANAGEMENT AND MARKETING	216
Щесюк С.В. РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ КРАЇНИ В ЄВОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ	217
Гудзь Т.В. ОЦІНКА МАРКЕТИНГОВОЇ КОМПАНІЇ ЕЛЕКТРОННОГО МАГАЗИНА	218
Maksymenko K.I., Royenko L.V. The job placement of young people	219
Хомич С.В. ВРАХУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ВПЛИВУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПРИ ПОБУДОВІ ВИРОБНИЧОЇ ФУНКЦІЇ	220
Білоус І.О., Кузякіна М.І. PROSPECTS OF UKRAINE'S ECONOMIC DEVELOPMENT	221

Молодий менеджер інформаційних систем

Бережнюк О.В. Інформаційно-аналітична продукція: до визначення поняття	223
Дунчич Н.М., Попчук О.В. ВПЛИВ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ДІЛОВОСТВА В УКРАЇНІ	224
Карачова А.О., Попчук О.В. СЕД ЯК ЧИННИК ОПТИМІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ ПІДПРИЄМСТВА	226
Карпюк Д.В. ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕРЕЖЕВИХ ДОКУМЕНТІВ	227
Кукушкін О.М., Хижнякова Н.О. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ	229
Кулакова О.В., Ясьмо В.Д. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДОКУМЕНТОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ	231
Луцишина Т.С. ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ФОРМ ІНФОРМАЦІЙНОГО СЕРВІСУ ЯК АКТУАЛЬНИЙ НАПРЯМ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ	232
Охрімчук О.М., Попчук О.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБІГУ У ВНЗ	233
Попчук О.В. ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА У ЗМІСТІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ДОКУМЕНТОЗНАВЦІВ	234
Repetukha V.M., Verduyk K.A., Dovgorol H.O. IMPORTANCE OF EMPLOYEES MOTIVATION	236
Черевко І.М., Сілкова Г.В. АНАЛІЗ ЗАРУБІЖНИХ ПУБЛІКАЦІЙ З ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	237
Юхимчук К.В., Ясьмо В.Д. ПРОБЛЕМИ ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА ДОКУМЕНТНО-ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ В ІНФОРМАЦІЙНИХ УСТАНОВАХ	238

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

*Частина 2. Природничо-математичний,
суспільно-гуманітарний та економічний напрями*

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Замовлення № 124/41. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
33028 м. Рівне, вул. Толстого, 3, тел. 22-41-20*